

Ladislavova akcija g. 1402. Držanje Korčule kroz to vrijeme i napokon priznanje Ladislavove vlasti. Putovanje gore spomenutih banova po Dalmaciji nije bilo okrunjeno baš potpunim uspjehom, jer su Šibenčani, a i Trogirani, koji su već i prije pokazivali znakove sklonosti prema Hrvoju, odlučili u svibnju g. 1402., da se predadu pod vlast njegovu. Vojvoda Hrvoje i njegov šurjak knez Ivan Nelipić potvrdili su im 13. svibnja u Sinju njihove privilegije, a poslanici nasuprot izjaviše, da njihovi gradovi primaju Stjepana Ostoju kao svoga kralja i u to će ime razviti njegovu zastavu i položiti mu zakletvu podaništva i vjernosti. No rekoše doslovce i ovo: »U slučaju pak, ako bi presvijetli kralj Ladislav došao u ove strane, udesit ćemo, da i on te prisege i povelje sa svim klauzulama i darovanjima potvrdi i odobri.« Poslanici odoše zatim ravno ka kralju Stjepanu Ostoji, koji im 15. lipnja potvrdi povelje, koje im je izdao Hrvoje. Mi smo već prije na primjeru Korčule vidjeli i istakli, kako je bosanski dvor u prvom redu radio za sebe, a ovi nam događaji još bolje sve to potvrđuju, te govoreći o njima zgodno veli Šišić: »Ovaj nam primjer najbolje pokazuje, kako je bosanski dvor tobože radio u Hrvatskoj i Dalmaciji za napuljskoga kralja, a zapravo za sebe nadajući se stalno, da Ladislav ne će doći nikada u položaj, da preuzme svoju baštinu.«⁷⁵ Ipak Dubrovnik, Split, a i otoci Brač, Hvar i Korčula ostali su i dalje vjerni kralju Žigmundu. Ladislav je ipak poduzeo i stvarnu akciju u namjeri, da Hrvatsku i Dalmaciju podvrgne svojoj vlasti. 17. lipnja 1402. imenova u Napulju Alojza Aldemarisca de Maresci, vrhovnog kapetana napuljske mornarice, namjesnikom u Ugarskoj, Hrvatskoj i Dalmaciji i predade mu potpunu građansku i vojničku vlast u tim krajevima; dalje mu naredi, da odmah pođe u te zemlje i da ih uznastoji predočiti. Dostojno je otplovilo napuljsko brodovlje put naših strana te se već koncem srpnja nalazilo kraj Zadra pet napuljskih galera. Ovi su se događaji odrazili i na Korčuli, gdje veliko vijeće 19. srpnja iste godine odlučuje, da pl. Lukša Sinković, pl. Junije Stipošević i kancelar Antonije pođu kao poslanici sa danom im instrukcijom ka kapetanu galija kralja Ladislava i plemiću Zadraniu Alojziju de Matafarisu, poznatom njegovu pristaši, ma gdje se oni nalazili.⁷⁶

⁷⁵ Vojvoda Hrvoje p. 144.

⁷⁶ Zapisnik korčulanskog velikog vijeća. Sa zadarskim plemićem Alojzijem de Matafaris sretat ćemo se još docnije u ovoj historiji. U dokumentima naziva se on još i Ludovik i Alvize. Sva ta tri imena su sinonimi.